

domáhajíc se v tomto směru výroku zdržovacího a odstraňovacího, a bylo proto částečně odvolání a žalobě vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

D ů v o d y:

D o v o l á n í ž a l o v a n é h o týká se jen otázky, stačí-li k zamítnutí žaloby, že žalovaný používá sice dále závadných letáků, že však na nich závadná místa škrtá, nebo přetiskuje od doby, co byl stihán živnostenským úřadem, a zda lze v tom spatřovati dostatečné odstranění závadného stavu. Dovolatele stačí poukázati ke správným důvodům napadeného rozsudku, z nichž zvláště v úvahu přichází, že podle nich úprava není provedena ani úplně ani všude, čemuž dovolatel neodporuje. Protože nebylo ani tvrzeno, že škrtnutí nebo přetisk byl již také proveden na všech letácích dosud zbylých, je zřejmé, že by záviselo v budoucnosti na libovůli žalovaného, bude-li škrtání nebo přetisky dále prováděti a že by tedy žalobci neměli právní ochrany, na kterou jim rozsudek přiznal nárok, který jim ani žalovaný v zásadě neupírá.

K d o v o l á n í ž a l o b c ů: Nesejde na tom, lze-li pozastavený dodatek ke jménu žalovaného uznati za vhodný s hlediska § 44 živnostenského řádu, nýbrž jde jen o to, zda se onen dodatek »Rollo« přičítá předpisům § 2 zákona proti nekalé soutěži. V tom má odvolací soud pravdu. Odvolací soud právem poukazuje k tomu, že tento dodatek je potud pravdivý, že označuje způsob (druh) podnikání žalovaného, to je výrobu svinovacích rolet a příbuzných zařízení, jak sami žalobci uznávají. Správně uvádí odvolací soud, že i neprotokolovaní obchodníci a živnostníci používají k označení svých stanovišť a výrobků různých dodatků v souvislosti s předmětem podniku. Z takových dodatků nemusí však býti usuzováno jen na rozsah podniku. Žalobci tvrdí sice, že by ono označení mohlo býti anebo jest způsobilé v tomto směru klamati zákazníky a zjednatí tím podniku žalovaného na jejich úkor přednost při soutěži, což však nedokázali. Podle letáků ke spisům připojených nejde vůbec o nějaké firmování neb o nějaké jméno, nýbrž jen o dodatek k firmě, případně ke jménu, k bližšímu označení podniku, jakýž u protokolovaných obchodníků připouští čl. 16, druhý odstavec obch. z. a jakýž ani podle § 44 živnostenského řádu nemusí býti vždy nepřipustný.

Čís. 13758.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Ustanovením § 22 zák. není vyloučena dohoda o příslušnosti jiného věcně příslušného soudu.

Jde o nekalou soutěž, ukázal-li žalovaný (zástupce konkurenční firmy) nabídku žalující firmy, v níž se určitým zákazníkům poskytují výjimečně nízké ceny, bez potřeby zákazníků žalobkyně, jemuž tato dodávala zboží za vyšší ceny.

(Rozh. ze dne 14. září 1934, Rv I 1543/34.)

Žalovaný obchodní zástupce, bydlící v Teplicích-Šanově, ukázal, zastupuje brněnskou firmu, nabídku žalující pražské firmy, v níž poskytovala nemocenským pokladnám vyjimečně nízké ceny, zákazníkům žalobkyně, jemuž žalobkyně dodávala zboží za ceny vyšší. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném, by byl uznán povinným zdržeti se jakéhokoli předložení nabídky žalobkyně nemocenským pokladnám a jakéhokoli upozornění na nižší ceny, účtované žalobkyní nemocenským pokladnám. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolací soud souhlasí s názorem prvního soudu, že ve zjištěném jednání žalovaného, t. j. v tom, že nabídku žalující strany, v níž se nemocenským pokladnám poskytují vyjimečně nízké ceny, ať již se mu dostala do rukou jakýmkoliv způsobem, ukázal bez potřeby jejímu zákazníkovi Dr. L-ovi, jemuž žalující strana dodávala zboží za ceny vyšší, shledávati je nekalou soutěž. Z líčení Dr. L-a o tom, jak k tomu došlo a jak se to stalo, jež odvolací soud bere za zcela věrohodné a rozhodující, plyne jasně, ať již osobní úsudek jeho o úmyslu žalovaného byl jakýkoliv, že žalovaný vystupující jako konkurent žalobkyně, sděloval zákazníkům jejím okolnost, která s provedením obchodu blíže nesouvisela a která již přirozeně podle své povahy musila bez bližšího vysvětlení proti ní popuditi a zaujati. To jest jednáním, jež v hospodářském styku jest v rozporu s dobrými mravy soutěže a bylo způsobilé soutěžitele poškoditi a zůstává nekalou soutěží podle § 1 zák. i tehdy, když si žalovaný sám ani nekalosti svého jednání nebyl vědom.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, v němž žalovaný uplatňoval zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s., ježto prý pro žalobu byl výlučně příslušný krajský soud civilní v Brně.

D ů v o d y:

V § 22 zák. proti nekalé soutěži byla upravena místní příslušnost podle jiných zásad než jak jsou obsaženy v jurisdikční normě pro jiné spory. Stalo se tak se zřetelem k povaze předpisů o nekalé soutěži a sporů z ní vzniklých, ve snaze, by řízení podle sídla podniku bylo soustředěno u soudu, u kterého podle povahy věci může býti provedeno nejúčelněji a nejrychleji, při čemž dbáno bylo i oprávněných zájmů žalovaného. Třebaže zákon mluví o výlučné příslušnosti, lze přece jen se zřetelem k jasnému účelu tohoto ustanovení míti za to, že zákon neměl na mysli uchýliti se v této úpravě místní příslušnosti od obecné zásady, podle níž se zpravidla v místní příslušnosti zachovává právo dispozice zúčastněných stran, a že tu nebyla vyloučena možnost prorogace jiného věcně příslušného soudu podle § 104 j. n., takže zde není vytýkané zmatečnosti podle § 477 čís. 3 c. ř. s., když námitka místní nepřislušnosti nebyla učiněna, a platila by zde zásada vyslovená v § 45 j. n., kdyby byly o příslušnosti rozhodly nižší soudy.

Ve věci samé není dovolání opodstatněno. Nesejde na to, jakým způsobem žalovaný získal opis nabídky a zaslal-li jej firmě, nehledíc k tomu, že tato skutečnost byla odpůrkyní přiznána, nýbrž o to jde, jakým způsobem žalovaný onoho opisu použil u Dr. L-a a zda lze tento způsob schvalovati s hlediska předpisů § 1 zák. proti nekalé soutěži. Při tom je

ovšem vycházeti z obsahu výpovědi tohoto svědka, jak ji po průvodní stránce přijaly za skutkové zjištění oba nižší soudy. Podle této výpovědi neměl žalovaný příčiny k tomu, by opis nabídky žalobkyně Dr. L-ovi ukazoval; mohl se omeziti na to, že mu povolil žádanou slevu 30 h. Tvrzení žalovaného, že se obával, že Dr. L. bude požadovati ještě další slevy, nemá žádného podkladu a je proto souhlasiti s úsudkem nižších soudů, že se sdělení nabídky žalobkyně stalo bez potřeby a bez bližší souvislosti s provedením obchodu. Není tedy podkladu ani pro to, že se žalovaný chtěl jen brániti proti dalšímu požadování slevy, a neobstojí ani námitka, že žalovaný jednal v obraně proti žalobkyni, která prý snižováním cen poškozovala zájmy jeho a ostatních soutěžitelů. Měl-li žalovaný za to, že takové snižování je nekalou soutěží, bylo na něm, by se bránil cestou v zákoně předepsanou, nesměl tak učiniti o své újmě způsobem, který se přiči požadavkům slušnosti soutěže v § 1 zákona proti nekalé soutěži zdůrazněným. Nesejde na tom, že obsah opisu nabídky byl pravdivý, a nejde tu — jak správně poznal procesní soud — o případ § 10 zák. proti nekalé soutěži, protože závada nespočívá v obsahu nabídky, nýbrž ve způsobu, jakým ke sdělení došlo. Stalo-li se tak skutečně bez potřeby a bez souvislosti s dojednáváním obchodu, je zřejmé, že tu nešlo o věcné důvody, nýbrž že pohnutka jednání žalovaného byla jiná, že totiž chtěl oním sdělením dosáhnouti pro sebe výhody na úkor žalobkyně a že chtěl jejího zákazníka proti žalobkyni popuditi. Takový způsob jednání nelze srovnati s požadavkem slušnosti soutěžení, ano nelze o tom pochybovati, že by jednání takové, kdyby k němu mělo dojíti také u jiných zákazníků v budoucnosti, bylo způsobilé žalobkyni poškoditi.

Čís. 13759.

Opatření opatrovnického soudu, jímž byly otci ponechány úroky na výživu dítěte bez povinnosti klásti účty, jest jen opatřením s hlediska dozoru nad jměním sirotčím a nemůže jím býti otci poskytnuto požívací právo ke jmění tomu (§ 150, poslední odstavec, obč. zák.).

(Rozh. ze dne 14. září 1934, R II 356/34.)

Aloisu M-ovi byly usnesením opatrovnického soudu ponechány úroky z pohledávky 30.000 Kč jeho nezletilé dcery, vtělené na nemovitostech, jež původně patřily Aloisu M-ovi a jež od něho nabyli žalovaní. Tuto úrokovou pohledávku postoupil Alois M. žalující záložně, jež ji zažalovala proti žalovaným. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. **Důvody:** Žalující strana vlastnictví postupitele Aloise M-a a tudíž i své vlastnictví k pohledávce, o jejíž zaplacení žaluje, opírá o to, že usnesením opatrovnického soudu byly ponechány úroky z jistiny 30.000 Kč, nezl. Věroslavě M. patřící, postupiteli Aloisu M-ovi bez povinnosti klásti z použití úroků vyúčtování. Soud má za to, že názor žalující strany není správný a že se postupitel Alois M. rozhodnutím opatrovnického soudu, že se mu ponechávají úroky z kapitálu nezl. Věroslavy M-ové, bez kladení účtů, nestal vlastníkem těchto úroků. Pří-